

لیکوئل: ولار (عظیمی)

قربان دی شم و طنه

د چاپ کال: ۱۴۰۱ هش

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم : قربان دې شم وطنه

ليکوال : دلاور (عظمي)

اریکو شمیره : ۰۷۸۷۲۸۸۴۳۶

چاپ زیار: حضرت بلال (نعمي)

خپرندوی:

بریښنالیک: dilawarazimi@gmail.com

دیزاین: استاد اسدالله (وفا)

چاپ وار: لمړی

چاپ نیټه : ۱۰ / ۱ / ۱۴۰۱

چاپخاں : لغمان ولايت د استاد اسدالله (وفا) کمپوز مرکز

بنکلی دالی

دلوي او بىسونكى خدای (ج) په نامه سره دا يو
خوکربنى ليكم شعر په وزن لرونكى ژبى سره د
مفکوري او تخيل عاطفي ترتيب ته وايي شعر يوهنر
دى او شاعري دالله (ج) وركره ده شعر الهمام او
احساس هم دي څنګه یومصور په خپلو تصويرونوکي
د طبيعت او فطرت بنکلاکاني انخوروسي دغه شان
شاعر هم پچپلو شعرونو او شاعرانه خيالونو کي د
ميني خلوص او عاطفي لفظونه داحساساتو او جذباتو په
تغزل کي رانغارې د خپل چاپيريال رنگونه او
كردارونه دگلانو او اغزيو په څيرتميلوي او بيرته يې
دکاغذ په مخ ټولني ته وراني کوي او خلک په کي
څپله مينه او ارمانونه لټوي نوځکه کوم سړي چې
غزل يا نظم اوري نو وايي چې کت مت يې زماد
زره خبرې اخيسستي دي او س نو تاسو ګرانو
لوستونکوته يو څوان شاعر بناغلی دلاور (عظمي)
صاحب دلغمان ولايت او سيدونكى تاسوته معرفې
کوو.

والسلام په درناوى

عبدالطيف (چهارقلووال)

١٤٠١/٨/٢٠١٣ تاریخ

د مني په نيت خو کربني

که خه هم مخکي له دي مي کومه نثري تولکي چاپ شوي نه دي خو باور وکرئ
تر ديره وخته مي دا جراعت نه شو کولي چي زه دي دخپلو شعرونو تولگه چاپ
کرم د شعری تولگي چاپول راته دېر ستونزمن پيچومي بسکاريديل او لا هم
بسکاري اکثره وخت به مي ملګرو پونسته کوله چي شعری تولگه خنگه شوه ولی
بي نه چاپوي؟ خو ما به کله يوه بهانه او کله بله بهانه کوله دېر و ملګرو راته داد
راکوه چي چاپ بي کره خو بيا مي هم په دخپلو شعرونو زيرگي او به نه څښلي.

يوه ورڅ مي خوب ملګري **حضرت بلال (نعمي)** زما ترڅنگ را غى او راته
بي وویل چي شعری تولکه به خامخا چاپوي خدای شته چي زه د (نعمي) مخي
ته نه شوم ورتلى بس دهغه خبره وه او زما منل وو.

بيانو د هغه دي کور دير ودان وي چي زما خواره واره شعرونه يي له
كتابچو راتول کړل او په دخپله يي راسره ترتیب کړل لکه خنگه چي دعمر په
تيرېدو سره تجربې په لاس راحي او عقل پخيري همداشان خومره چي په شاعر
عمر اوږي همغه پيمانه يي شعر دی پخوالۍ لورو پوريو ته رسی نو کيداي
شي زما شعرونه به نيمګرتياوي ولري خو داشعرونه زما دتنکي څوانې د
احساساتو زېرنده ده هيله ده چي کمي کاستي يي راوېښي

ما سره هیڅ داسي الفاظ نشه او نه به پیدا شي چي زه له دخپل ګران ملګري
نعمي خخه منه وکرم او بنه ده چي نشه ځکه چي زه دده همداسي پور راوړي
بنه ېم.

له معلم صاحب عبدالطيف (چهار قلا ولا) خخه نړئ منه چي دكتاب په کره
کنټه کې يي له ما سره ديره همکاري وکره او دخپل قيمتي وخت يي مانه وقف کره
او همدارنګه له ماستر محمد اضغر (عظمي) خخه هم نړئ منه چي زما په دې
كتاب يي کره کنټه وکره او دخپل نظر يي راسره شريک که بيا هم ديره منه
خدای (ج) مو دژوند په تولو چارو کي بريالي لره او عمر موله برکتونو خخه دک
شه.

او په تلو تلو کي له تا هم منه چي كتاب مي لولي او ئان په کي گوري.

درښت

دلاور (عظمي)

دلغان روښان پوهنتون قضاۓ او خارنوالي خانگي خخه فارغ التحصيل

دالي

هغه چاته چي له مخي بي راته د شعر پربندي الهام
راورى او هغه چاته چي دژوند بلا سختي بي په دي
لاره کي گاللي او دشعاوادب تولولارو بيانوته.

” عظيمي ”

دشخسي ژوند يو خو کربني

دلاور "عظمي" د لغمان ولايت فرهنگي پکر هجه لاروي
ده چې په تنکي خوانی کي څښتن تعالي پري دشعر او
شاعري الهام کړي زما ملګرۍ عظيمي صاحب
ديورښتنې خدمتگار لوړري بريدمل محمد اکبر (عظيمي)
زوی ده چې شا او خوا درويشت **پسرلۍ** وړاندې

د افغانستان په زړه کي چې کابل د تره خيلو په کلي کي
د غمونو دي پکي او فاني نړۍ ته خپلې سترګي پرانستي دي
عظيمي خپلې زده کړي په لري پښتونخوا کي پيل کړي اود
مهاجر ت دوري له پای ته رسيدو وروسته د لغمان ولايت
د مهترلمک له عالي ليسي څخه فارغ شوی چې دوه کاله
وروسته د کانکور له ازمويني د لغمان ولايت دروبناب
پوهنتون په دروازه ورننوت او په ۱۴۰۰ هـ ش کال کي د
حقوقو پوهنځي له قضاۓ او خارنوالي خانګي څخه په علمي
کدر کي فارغ او تر څنګ يې درې کاله درونټيا خار له
اداري سره درضاکار په صفت د محاكمي په بخش کي
عملي کار ترسره کړي رب دي د ژوند په تولوچاروکي
بریالی لره.

په درښت

ستاسو ورور محب الله (شیرزی)

قربان دشم وطنه
راته بنکاری پور له ئانه
اوچت لري مقام
له امریکا او پاکستانه
قربان دشم وطنه
په هیچا به دور نکرم
حليبي په میدان
قربان قربان له تانه
شمه گرانه افغانستانه
قربان دشم وطنه
دونبمن دې شه ملاماتى
اوچت اوسي مدام
زمريان لري په غرو كې
په دشتو او ميرو كې
قربان دشم وطنه
زمرى په خپر بنکار بيري
په هر داسي ميدان

کر کیتې وى کە فۇتپال
کە د جىڭ وى لوى مىدان
قىربان د شەم وطنە
دلاور عظىمې ستايىي
نن ورخ ستادا تۈل زەريان
پە خارج وى کە وطن
ئۇلويى درتە مىدان
قىربان د شەم وطنە
را تە بىكاري لور لە ئانە
اوچت لرى مقام لە امرىكا او پاكسستانە
قىربان د شەم وطنە

★ شعر

زار دې شم غني بابا
تل دوي حاجى بابا

تاچى خه ويلى دي
موږ ته دى صحيح بابا

تاچې ترینه خلاص کړو
دغه ده صحيح بابا

مونږ درباندي ويار کوو
غم مکړه غنى بابا

زور د ور معلوم کړو
اوسم هر خه مني بابا

زار دې شم غني بابا
ته مو يې صحيح بابا

جوړ دې کړو نظام زمونږ
د اسي حقیقی بابا

کوره چې یې پری نه دی
هغه پنجابي بابا

وائې عظيمې د غه
بیابه یې گتې بابا

شعر

بې د جانانه زنده ګي خه کوم
ولاده گرانه زنده ګي خه کوم

په ما د اور د محبت پوري کړو
بې له ايمانه زنده ګي خه کوم

ژوندون مې تا غواړي او تا يادوي

موری بی له تانه زنده گی خه کوم

عظیمی وایی خدای دی در کری جنت
زه بی له تانه خوشحالی خه کوم

شعر

زماد بُنکلی ژوندار مان بی اشنا
ته می دبر کلی جانان بی اشنا

په نه خبره مزوره چې شوی
ولا له ئانه را ته گران بی اشنا

خیردی په گلوبه دی بیارضا کرم
ته می زره کی بی ته می ئان بی اشنا

عظیمی وایی بی له تازنده گی
لکه ناروغ چې بی درمان وی اشنا

شعر

یاری د بسکلو سره خوندنه کوي
مینه د سلو سره خوندنه کوي

قسم په خدای چی لیونی یی کړمه
اثرپری هیڅ د ناصح پندنه کوي

په دی خبرو باندی نه پوهیږم
کیسی د جنو سره هم نه کوي

ماته یی بیالاس په نامه ایښی دی
واعدې د ګلو سره هم نه کوي

عظیمی وايی خدای دی بیارضا کړي
دوکئ د بسکولو سره هم نه کوي

شعر

یو ورخ مې د چازره پسې ازار و که صاحبه
مغور نه و م چى ماور ته اضهار و که صاحبه

بى وخته يې د خیال په او بويورم ليونى و ه
ما حکه ورته دا سی انتظار و که صاحبه

چى زره يى را ته را که ما وييل دا به خه چل گيږي
نورب ته په سجده شوم ما يى سوال و که صاحبه

د چم د جنگيو سره يو ئاي و ه روانه
چى ماور ته په لاره کي اقرار و که صاحبه

د سوال په بدله کي عظيمي ته چى كتلي
په غشود بنيوي په گوزار و که صاحبه

شعر

هغه دې ورک شى چى پە تا پسى خبرى کوي
چى ستادى خاورى او حىا پسى خبرى کوي

تە يى زمونبى لكە د مور وطنە
تە مو زېرى يى تە مو كور وطنە

ارمان بى خاور و سره خاورى كېو مونبى
چى ستاره بىر او د عسگر پسى خبرى کوي

دغه درى رنگە بىرغ تل بە زمونبى زېو كى اوسي
ستركى بە يى وباسو چى دھ پسى خبرى کوي

عظىمەي وايى رب تە مو وران وطن را جور كېي
زە بى ملنگ گەرم سوگ چى دھ پسى خبرى کوي

شعر

سلام دزړه نه در ته وايمه وطن ته راشئ
د احمد شاه او ميرويس خان بېکلې ګلشن ته راشئ

او همدو مره بس د په پريدي وطن کي مه او سڀري
د اکبر خان او غنی خان بېکلې ګلشن ته راشئ

عظيمي ټول عمر ديدار ته ستاسي اوسي
د خپل پلار او نيكو بېکلې مدفن ته راشئ

شعر

له پاکستان سره سياسى خبرى
داسي او س هييس کومه فيده نلري

يو خوا ته سولھي ته تيارشى ملت
بل خوا ته جوړي دسيسي کړي را ته

اى د افغان ولس مظلمو بچو
ورپسى پاسى لدى دره يېي ورک کړي

دا مو دوبمن ده هیس تریي نه جوړېږي
راته همیش وړنۍ بې وزله څوانان

کله مو کور کله مسجد ورآنوی
کله مو خاوره او ملت ورآنوی

نور ورته پاسى په یوه ټغر شئ
ځان نه ملت د یو افغان جوړ کړي

څوک چې د وايې چې افغان نه منه
بيا ورپسى شى لدى دره بې ورک کړي

له ځانځاني نه لاس په سر شى ورونو
دغه لوی کور دمسلمان جوړ کړئ

نور مو له سولھی نه خه نه جو پیری
په سولھه پیریو غولیدلی مونږه

که د غني او عبدالله فرمان وي
عظمي واي افغانستان به ورن شئ
غزل

په محبت باندي د پو کړمه له حانه ورک شوم
دا خو لا سه کي لدې ټول افغانستانه ورک شوم

د ظاليم لوري در په در خاوری په سرد کړمه
اوسم نو له دغه خايسټ شان ګلستانه ورک شوم

زه ليونۍ ومه په تا باندي مين چې شومه
اوسم د کلى د کودره او له مابسامه ورک شوم

خيرده يادونه به دې پريدم نور دنه يادوم
اوسم د لدې شينګي لغمانه ورک شوم

عظمی وایی زه بی تول عمر په طمه یمه
اوں که لدی فانی نړی او له جهانه ورک شوم

شعر

دا چې تور سور شین بیرغ می پدی تن وینی
موري د ملی اوردو عسکر یمه

سر او مال می ځار لدی وطنې شه
زه یو جنکیا لې د دی وطن یمه

خاوره به یې ساتم په بدل د سر
څو چې یو قطره می په دې تن کې وې

او زوي د یو زمری یم پدې ویا رکوم
اوں چې زه ساتونکې د دې در یمه

وایئ عظیمی چې خدای مو تل لوه
ویا رم چې یې زه هم یو عسکر یمه

شعر

خه شو غزل خه شوه خانی د جانان
بلا ده گرانه زندگی د جانان

په داسی بسار کی زندگی کوومه
چی هلتہ ورانه ابادی ده گرانه

سوک ترهگرا او سوک راهزن جوریپری
خه کوم داسی زندگی جانانه

چی د قلم په ئای توپک په لاس کې
دا مو د نسل بر بادی ده گرانه

زمونې خو کر که لدی بسارة کړله
دوی مو مسجد دوی مو ممبر وراني

تر خوبه دا ظلم ستم چلپری
چی مسلمان د بل په سر فتلىپری

عظیمی وایی نوری وس نلرو
چی مو خوانان په هر سنگر قتلیپی
شعر

شه شو غزل خه شو رباب خه شو منگی ددیرې
بلا خوارډه خوارډه وختونه او سپرلي ددیرې

اوزه يی د دنگ چنار میلمه بلللم
او س مو مشران نشته ملنگ ددیرې

خوارډه دوستان خوارډه وختونه مو وه
نه رائھی هغه ما زدیگر د دیرې

زه يی د کوم مابسام یاد ګار تازه کړم
نشته ګودر نشته نختر د دیرې

چی مو له مینی محبت نه هبس وخت نه تیریده
نشته او س هغه محبت د دیرې

عظیمی واي زه بی دیرارمان کرم
ربه تازه کرئی یو حل بیا دا مازدیگر ددیری
شعر

چی مې د زړه باغ پې ودان وه اوس هغه نشته ده
چی مې د تورو سترګو خان وه اوس هغه نشته ده

او چی مروره شوه رضا به مې کړه
چی دا زړګی مې پې روښان وه اوس هغه نشته ده

زما د هيلوامي دونو ډيوه
ولا د اخان مې ترى قربان وه اوس هغه نشته ده

ارمان يې دیر رائحی خو هیڅ ويلى نشم
چې مې د زړه درنځ درمان واه اوس هغه نشته ده

چې دیر ستومان وم نو تر سنګ بې راغلم
راته غوټې د ګلستان وه اوس هغه نشته ده

عظمیمی وای ربہ دومره زر تهاد تری کرم
هغې مورکئ باندی چى گران و م او س هغه نشته ۵۵

غزل

حه قاضی عاجل به را ته نه لیکی
سوری د اور بیل به را ته نه لیکی

زه چى کله چا باندی مین شومه
او س هغه منزل به را ته نه لیکی

زه لیونی تا غوارمه تا پسپی
نه بشایی غزل به را ته نه لیکی

زه خویی په مینه کې صادق و مه
گوره چل او وول به ما ته نه لیکی

زه لکه ملنگ گچکول په لاس گرزم
حه عظیمی زلفې يې ولوں به را ته نه ليکئ

شعر

حکه د دی خاوری د پاره له خپل سره تیریم
دا مې غرور دا مې غزت دا غیرت ده موري

زماناموس زما هيوا د زما خاوره د دا
حکه مې سراو مال قربان دی موري

خیر ده حواب به يې حواب ور کړمه
دا خپله خاوره به د سر په بدله ساتمه

مور جاني دعا کوه نور هيس نه غواړم
دا مې ګلشن دا مې زړه دا مې عزت ده موري

زه يم افغان په دی هر سه باندی ډیر فخر کوم
دا مې وقار دا مى شمله دا مې غیرت ده موري

زه به يي هيچا ته له زري خاورى نه تير نشم
له دغې خاورى سره ډير مې محبت ده موري

خدای به مو بیان نظام په خپو و دروي
د عظیمي دغه دوعا په هر ساعت ده موري

لندې

زما جانانه ليونيه
د لاري مه حه در ته زه کوم سوالونه

مازديکري دې بشيري مه کړه
ته به د ناز بشيري کوي رختيا به شينا

دا دنگه بنگه خوانیم رکه
لاچی لونگه لیونی در پسی شومه

زما جانان ملی بیرغ دی
توري يى ستر گپ سري يى شوندې شنه خالونه

ليونى غلى على راشه
وخت ما زيگر ده چاته مه وا يه خالونه

پردي راوري نه خپليرى
كه دماشوم په شان يپ و كرئ خدمتونه

عظيمىي غلى على راشه
سهر مابسام به سلامي در ته كومه

لندی

په تامین شوم رنگ مې زېړ شو
د کلې خلک بیا پیغور را ته کوینا

جانانه غلی غونډی لارشه
وخت مازیګر ده څوک به بیا لاره سارینه

چی ستاد مینې بندی وان شوم
د کلې خان شوم تاته نه وايم حالونه

مازیګری ده سوال قبليږي
د ډیرو پیغلو یې پوره کړه ارمانه

عظیمې حال د زړگی وايه
زه چی مین شوم چاته نه وايم حالونه

لندی

د مینی غږ را باندی و که
چې در ته وايمه د خپل زړه ګی حالونه

جانانه غم د زورور د
ته کله کله غم د تل راسره وينه

کلی وطن مې ډیر یادیږي
خدا یه پوره کړې د غمجن زړه ګی سوالونه

مسافري کی مې زړه تور دی
خدا یه ته خپل مې کړې د خپل وطن کورنہ

ليونی کېږمه ارمانه
د کلی خانه چاته مه واي یه حالونه

عظمی زړه به در له در کړم
په نیمه شپه کې چاته مه واي یه حالونه

شعر

ما خو کیسه در ته پوره کوله
ما خو گیله در حینی نه کوله

ته لیونی وی چې په منډه لارې
ما اراده در ته پوره کوله

زه د په نیمه خوله بی وخته پربسوم
ما زمزمه در ته پوره کوله

په نیمه شپه می دیو چادحسن ډیر کړه صفت
ولاد زړه نه مې پښه دا اراده کوله

عظیمې وايی چې مغوروه نشي
ما مې د ژوندیو خاطره در ته پوره کوله

شعر

نیمگړی مینه وه ارمان ماور ته ډیر و کتل
هیڅزه پوی نه شومه په ټه ماور ته ډیر و کتل

نړی نړی اوښکې یې ستر ګو ته را غلی وي
خفه یې زه کړم په ایمان ماور ته ډیر و کتل

جنو کې ناسته وه یوه خبر یې دا سی و کړه
چې مې زړ ګې وه پې ودان ماور ته ډیر و کتل

اوس چې د بل شوم نوا رمان یې کووم
عظمی ورک شوله جهان ماور ته ډیر و کتل

شعر

نه و م نشه نه مې نشه کوله
ما مې د ځپل زړ ګې د ژوند یوه کیسه کوله

د چا په ستر کو کې مې ټهان ولیده
ټکه هم ماور ته له زړه نه اراده کوله

نوم به يې نه اخلم خودا ورته له زړه نه ليکم
چې ما په ژوند کې بس هم تاسره واعده کوله

نوڅه دې وخت او دې حالاتو تنګ کرم
څه مې د کور او لدې کلې نه ګیله

نه مې هم ته شوی او نه زه شومه ستا
عظیمی نن دغه ګیله درنه وړه کوله
شعر

زمونږ د کلې او ګودر کیسه وه
دا خوالا سه کې د سهر کیسه وه

چې شاه زلمیانو نه يې لارور که کړه
هغه د پیغلو د ولور کیسه وه

په تامین چې شونوس يې نه وه
دا خوهمه د دلبر کیسه وه

ستاد دی بُنکلې مازیگر نه تیر شوم
بس ددی کلې د گودرنه تیر شوم

تر خوچى بى پىرى رپى و گتىم
د هغى بُنکلې خور لە در نه تیر شوم

مور جانه ورونە او کودر مى پريښود
د هغه بُنکلې پلار لە در نه تیر شوم

علم او پوهه ورنە پاتى شولە
هغه كىسە كى دولور و خورە

اي زماد كلي او چم مشرانو
زماد كور او د گاوندە مشرانو

زه عظيمى در ته دا سوال كوومه
چى خپل گلونه دولور لپاره مه كپروى

شعر

په مینه مسته لیونیه چاته حال مه وايه
زما دبر کلی لالیه چاته حال مه وايه

په تامین يه راز به زره کې ساتم
زما دبر کلی سپرليه چاته حال مه وايه

پرون ناوخته در ته ناست ومه دغره په خوکه
زما دبر کلی زره کيye چاته حال مه وايه

عظمي ستا لپاره داسى انتظار کوي اى
زما دزوند بسکلي سپرليه چاته حال مه وايه
شعر

خوانى وه ما زينگروه ره په بر سنگر کي ناست و م
نا خا په او ازه شو چې پوسته يې ورنه يوره
معزغه مې داسى گرم وه جز به کې و م راغلي
ما ويلى داسى هسي مفتنه يې درنه يوره

دبل تاونه غړ شو چې صاحبه مونږ به خه کړو
ما غلې ورته ويل لیونیه ویره مه کړه
که دوی رائحي تر مونږه مونږ خو هم تر چاکم نه يو
دوی سنګه داسي واي په چې هغه يم درنه يوره
صاحبه داسي بسکاري چې نظام مو دي خرڅ شوې
چې هر طرف ته ګوري وي هغه يم درنه يوره
زه بر طرف ته ناست و م يو چاغوره کې را ته ويل
عظیمي نظام دې رنگ شو چې وسله يې درنه يوره
دا سنګه بد حالات شو او دا سنګه کډ وډي شوه
چې اوس هغه دارک يوه خيره يې درنه يوره
شعر

ته د زړونو سودا ګروې
زه غربت ومه نیولی
ته پا چاد يو محل وي
زه محتاج د يو ټغر و م
ته د مست نظر خاوند وي
زه ګدا د ځپل بستروم

تاته ټول لاس په نامه ووه
زه خوپاتی له هرڅه ووم

ته غرور مه کړه صاحبه
زه غرور نشم زغملي

وخت په تاندیم ظالم شو
حکه ته هم در په در شوي

زه ملنگ عظیمي وايم
زه خير خواه حپل وطن ووم
لندې

افغانستانه رب د جور که
څوک چې د غواړي بربادي نو مرد شينه

زما دا دری رنګه بیرغه
د زړه په سر به سلامې در ته کومه

رب د ځلند لره رپیړه
ملی بیړغه ته زمونږی پامیدونه

زه عظیمی به دې د سرپه وینو لوړ ساتمه
ته موارمان ته مو ارزوي ګلستان وطن

شعر

غور مې چې بى وخته محبت کې دی پیللې
د ستړکو د نظر لدې لیدونه مې تو به ده

ما هم د ملنگانو جامه یو څلی اغوستی
بى وخته د نقرت لدې کیسو نه مې تو به ده

زړکې مې وه باللى خوارمان چې وخت یې نه وه
د سرو شونډو د سرا او اشارو نه مې تو به ده

ناخوانه زمانه وه عظیمی یې رانه بیل که
بى وخته میستوب او دی کیسو نه مې تو به ده

شعر

زه لکه ماشوم در پسی ژارمه
ته رابندی دا سنگه نخري کوي

خيرده که غريب یمه د خدای یمه
ته رابندی دا سنگه کانې کوي

تیر به مو دوران د غریبی شی اي
کوره بیابه داسی او سیلپی کوي

واي عظیمي پروا يې نلزم
دا چى نن په نورو کې كيسپی کوي

شعر

ته مې زړ ګي يې ته مې ټان سربازه
ته مې غمى يې په ګريوان سربازه

ته مې د دی هیواد ارزويي ګله
ته مې زمری د سنگرو سربازه

درباندی وياړ کوم اتل يې زمونږ
په نیمو شپو کې قهرمان سربازه

ته د وطن لپاره سرورکوي
ته يې شاهین ته يې بنه حوان سربازه

پیغلي دی لاس په دعا ټولې در ته
ته يې زړ ګې د هري مور سربازه

رب د دونښ در ته سر تېتې لره
ته يې سپرلى د سنگرو سربازه

عظيمې وايې ربه خوبن يې لري
دا مې ارزوده د کلو سربازه

لندی

ما ته مې خپل وطن جنت دی
سهر مابسام چى دیار کلى ته ور حمه

غريبىي مه راولپ خدايى
زه به پردى وطن ته حم يار به پريده

مسافرى ھيره اپدھ وي
خوک چى مىن وي زره دې ھانته صبر وينه

جانان مې ھير راباندي گران دی
خدايى تى راکې چې بىكل كړمه لاسونه

خدايى نن ھير راته ياد ھيرى
د عظيمى جانان مې نشته اوazonه

شعر

ز م ا د ژ و ن د ز م ا د ه ي ل و ډ ي و ه
ز م ا د خ و ب او د خ ي ا ل و ډ ي و ه

د ئ ا ن نه ډ ي ر و ر ب ا ن د ي گ ر ا ن و مه ز ه
ز م ا د ژ و ن د ا م ي د و ن و ډ ي و ه

ه غ ي ز م ا د خ و ش ح ا ل ي و ډ ي ر ا ر م ا ن ك و ل و
ه غ ي ب ه ه ر و خ ت ك ي ز م ا ل پ ا ر ه س و ا ل ك و ل و

ر ب ت ه ه م ي ش پ ه س ج د ه پ ر ت ه و ه
ه غ ي ز م ا و ه د ر ا ز و ن و ډ ي و ه

د ه غ ي خ چ و لان د ي ج ن ت د ي و ر و ر ه
ه غ ي ز م ا و ه د ن ا ز و ن و ډ ي و ه

ع ظ ي م ي و اي ي ر ب ه و ر ك ي ج ن ت و ن ه و ر ت ه
ز م ا م و ر ك ي و ه ز م ا ژ و ن د و ه د د ي ز ر و ن و ډ ي و ه

شعر

ته وي چي ورک د کره زماد وطن بسکلي گلان
ته وي چي ورک د کره ددي گلشن سپيشلي گلان

ته په دې فخر کړي چي زه هم حانته حوان وايمه
ورک شي ظالمه تا وزلي دغه بسکلي گلان

نور د هيڅ زده نه وه همدا د زده وه
چي خنکه ورک کړمه د دی گلشن دا بسکلي گلان

اوسي چي د حال ګورمه دغه شان بي وسه بسکاري
ورک شي ظالمه تازما خايسنه وزلي گلان

ای د پنجاب غلامه هيڅ به ترينه جوړ نه کړي ته
ته وي غلام ته يې غلام تامې وزلي گلان

عظمي وي زه بي تل په خلاف غږ کومه
ته يې قاتل ته يې رهزن تامې ورک کړي گلان

شعر

ته چى په خيال داميدو وي زمونبىز
ته چى روزنى ددى شپويي زمونبىز

ته مو اتل ته قهرمان يې پلاره
ته خوارمان ته خوارزو يې زمونبىز

رب دې زمونبىز له سره مه كموه
ته خوزمرى دسگرو يې زمونبىز

زماتله قهرمانه پلاره
زماد خوب زړگى درمانه پلاره

رب دى دوېمن در ته سر تېتې لره
زمامخلصه قدردانه پلاره

عظيمى واي رب د خوبن لره تل
ته خوب شاعر او قدر دان يې پلاره

شعر

خدايە نشته ده ديدار د چاد ستر گو
زره مې ډير دی ناقرار د چاد ستر گو

په ليدلو باندي زه نشه نشه شم
بې ليدلويم خمار د چاد ستر گو

ټول ژوندون مې په ارمان ارمان کي تير کړه
دا وهلى يم ازار د چاد ستر گو

د جهان په طبيانو نه روغېرم
زه اکبر يمه بيما د چاد ستر گو
شعر

نه مې پاريس نه جرمني نه انګلستان خوبسيږي
په تامين يمه ستاد لپاره مې لغمان خوبسيږي
ستره گي د مه اروه زما ستر گو ته ډير و گوره
دا ستاد ستر گو چنګ مې ډير ډير په ايمان خوبسيږي

زلفي دمه کمسى کوه در سره خوندنه کوي
ستا په او بد و مې ستا خواره واره زلغان خوبسيږي

ما امتحان که سر او مال قربانو مه له تا
دا ستا په مينه کي مي هر رنگه تاوان خوبسيږي

اکبر وايي ستا ديدن زه داسی ليواله يمه
لکه د للمې د ګلونو چې باران خوبسيږي
شعر

خاونده خلاص کړي افغانان له غمه
داوران ويچار افغانستان له غمه

يَا اللَّهُ تَهْ مُو په حال رحم و کړي
ژاري موکوندي یتیمان له غمه

دغه خزان به وي تر کومه پوري
ربه فرياد کړي بلبلان له غمه

چاچي په دي گلشن کي اور بل کري
ربه کورونه يي کري وران له غمه

اکبر يي دی دازادي په ارمان
کله ازاد به شی جانان له غمه
شعر

په ماباندي مين چي وي اضهاردي ولې نه کو
په زبه خوکونگ نه وي نواقراردي ولې نه کو

چي ته زما ديدن ته زمونږ کور ته وي راغلى
ماما کره ميلمه وم انتظاردي ولې نه کو

او سخه وکم چي بل ځاي کي کوزده يي در ته وکره
دا ستاخوبشه چي نه وي نوانکاردي ولې نه کو

بياهم در ته په تمه وم چي ما پسي به راشي
چي بل ته يي ودولم نو تلواردي ولې نه کو

سهار او مازی ګربه مې لیدلی اکبرخانه
وظیفه دی خه کوله بل روزگار دی ولی نه کو
شعر

یووړح به اخلم انتقام له دوښمن
دوران ویجاړ افغانستان له دوښمن

دغه بیرغ به مواتک کی رپی
خپل به ګروخپل پښتونستان له دوښمن

غلیم به وايی چي مې دوست ګنۍ ۵۵
اوسم باخبردي هر افغان له دوښمن

زمونږ هر بسا رکی حان وژني کوي
ترییه شوی ظالمان ددوښمن

اکبر وي هلتله به خوشحاله شمه
چي مې ازاده شي جانان له دښمن

شعر

ربه ئای په ئای مرگونه دی نوربس دی
دلته کورپه کورویروننه دی نوربس دی
تول جهان کی نعمتونه او خوشحالی دی
په افغان وطن غمونه دی نوربس دی
اخیر مونږ دیم بندہ گان یولویه خدایه
دادی کوم امتحانونه دی نوربس دی
الاهی دا گستاخی مې را ته معاف کړئ
ډک د صبر می جامونه دی نوربس دی
هري خواظلمونه ويئي پري در دېږي
دا کبر د افريادونه دی نوربس دی

شعر

زه که له مرگه ويريدلي نو افغان به نه و م
که له میدانه تبنتيدلى نو افغان به نه و م
دا چي په سرو وينو کى لت پت يمه په پتکي پروت يم
که ناست په تخت باندي بي پته وي افغان به نه و م
ما په تالنگ ترلي تانه مې خام تار تاو کړي
که زور می نه وي درې سودلى نو افغان به نه و م

مونږ اسلامي قانون ګلتورد پښتوهم لرو
که لاد میکالی مې منلي نوافغان به نه وم

ددنیا هر سو پر طاقت مودلتہ ونزووه
که په اسانه ما تیدلی نوافغان به نه وم

دوخت نمرو ته زه اکبریم ابراھیم واتا ته
که ستاداوره په شاتللي نوافغان به نه وم

شعر

نه شوی روان له دغه کلينه بسکولادی یوره
نه وی زړگی دهريو حوان جانانه
ستاد غرور کيسه دی ټول کلی ته پاتي شوله
ته وی زمری ته وی اتل ته قهرمان جانانه
دمور زړگی وی د ورور حان جانانه
چې شول ميلمه دې دمکان جانانه
څوګ چې د خدای در حمه وغور حېږي
بیاوژنی تاغوندی انسان جانانه

ظالم دی هم له ئانه مخکى كېلۇ
ته هم شھید شوی پە ايمان جانانه
دپلار دامرا طاعت دى و كە
تا پە ئاي كېرى دەھغە امرا و فرمان جانانه
عظىمەي وايىي رېھ ور كېرى جنتونە ورتە
ته وي ساتونكىي دخپل دراودا يمان جانانه
شعر

دومره ناتر خە وي ئالىمە تاڭلان و وۇزىل
يودى اكرام بل دى جانان و وۇزىل

دمور پە ژوندى پري قىامت را وستە
چى خنگ پە خنگ دى دوه خوانان و وۇزىل

دا ئالم هم ئانتە سرحدلىي يى
چى تاد يو كورنىي دريوا رە خانان و وۇزىل

مونبى دى دەغم پە تۈركىنولوای ئالىمە

یودی مور کی دوه دی خواره خواره خوانان ووژل
عظیمی سوال در ته کوی خالقه
ته بی تباکری چاچپ دغه شاز لمیان ووژل
شعر

ته بی دوبمن ددغی خاوری په ایمان بی وايم
ته بی قاتل ته بی رهزن ای په ایمان بی وايم

چی دملت په وینوسره لاسونه تانیولی
دورور قاتل بی ای ظالمه په ایمان بی وايم

چی درهبر او دعسکر په خلاف ته جنگیرپی
ددین اسلام بی پوخ دوبمنه ای په ایمان بی وايم

داد تکبیر ناره مونبه هم وايو افخر پري کرو
ته بی خلاف بی سراسره په ایمان بی وايم

ته دپنجاب دغلامي نه بس نور حان او باسه
نه پریز دمونبه در ته سنگر ای په ایمان بی وايم

ته دا کوشش کړي چې رهبر مopicولی وولی
مونږ دا ناره د الله اکبر کړو په ايمان يې وايم

زه عظیمي در ته دا وايم افغان مه ژروه
سر ته به ناسته دي مورکي وي په ايمان يې وايم
شعر

بيوسي د چانصيپ مه کړي اى خدايه
زه بيوسه شوم په دارشومه ملګرو

اي خالقه ته مې مل شي چې تنهایم
عظیمي يې نن ازار کړ لو ملګرو
شعر

زه به روان شم ستاله کلى نه ملنکه ياره
ته مې د تورو ستر ګو توري غنم رنگه ياره
د کلي منځ کې به دې وکړمه پونسته ګله
زمانيازين لاصې لونګه ياره

دادا گانو کیسپی ستاده هیرو وونه دی
زمما پښتون زمانیاز بینه کلیوا له یاره

زه عظیمی به دی له ربہ غوارم
زمما زړه ګی یې زما احان یې کلیوا له یاره
شعر

ستادیوه نظر لیدو په سې مې ډیرو ژړل
ستادو عا گانو ته محتاج و موری
چې زه له دغه پناره لري لاړم
ستا تصویر و په سې مې ډیرو ژړل

ای له دی وخته زه ګیله لرمه
ستا اللو په سې مې ډیرو ژړل
دوخت حالاتورا ګیر کری ومه
ستاد ژوندون دی ارمانو په سې مې ډیرو ژړل
دزړه ګی حال مې چاته نشوویلی
بلا خبری مې په زړه کې پاتې

زه عظیمی له ژوندہ ستري یمه
ستادنه شتون په دی هر خه پسي می ډير وژړل
شعر

ته خو ګونږي نه یې باچاولي خبری نه کړي
د کار سړي نه یې باچاولي خبری نه کړي

دملت واره ارمانونه دی ترڅولاندي کړل
که ته غدارنه یې باچاولي خبری نه کړي

چې په دستور د پاکستان مو ته ملت زوروی
که ته ددوی نه یې بچيولي خبری نه کړي

چې په تعلیم او په بیرغ مو بندیز تاولېرو
که پنجاپي نه یې باچاولي خبری نه کړي

عظیمی وايي ستاله هر خه نه مې زړه تورشوي
د سر سړي نه یې باچاولي خبری نه کړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library